

Tilburg, 4 oktober 2016

Aan: Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Kenmerk: LB 02.06-1255-nv
Betreft: fosfaatrechten

Geachte voorzitter, geachte leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

Ik dank u hartelijk voor de mogelijkheid die ons geboden wordt om over het vraagstuk van de fosfaatrechten met u in dit Rondetafelgesprek van gedachten te wisselen.

Allereerst wil ik opmerken dat dit gesprek helemaal niet plaatsgevonden zou hebben indien de NZO en LTO hun belofte van destijds om het fosfaatplafond te respecteren, waren nagekomen. Waarschuwingen onzerzijds dat, gezien het grote aantal stallen dat vooruitlopend op het afschaffen van het melkquotum werd gebouwd het onwaarschijnlijk was dat het plafond zou worden gerespecteerd, werden door voornoemde organisaties weggewoven. Deze handelwijze heeft verstrekende gevolgen voor tal van boerenbedrijven. Zowel voor bedrijven die hebben bijgedragen aan het overschrijden van het fosfaatplafond maar wrang genoeg ook voor bedrijven die daar part noch deel aan hebben gehad: de grondgebonden en biologische bedrijven. Bedrijven die juist de ruggengraat van de toekomstige melkveehouderij zouden moeten vormen.

Het gesprek dat we thans voeren, dient wat ons betreft niet beperkt te blijven tot de fosfaatrechten an sich maar vooral ook over wat voor soort melkveehouderij wij in de toekomst willen. Wij kiezen nadrukkelijk voor grondgebonden melkveehouderijen bestaande uit gezinsbedrijven die al generaties lang laten zien dat je met gras en weidegang een puik product kunt maken en er een fatsoenlijk inkomen mee genereert. Juist deze bedrijven worden door de voorgestelde regelingen hard geraakt en dreigen te verdwijnen indien onverhoopt de voorgestelde maatregelen ongewijzigd blijven.

Als samenwerkende natuur- en milieubeweging geven wij u hierbij een aantal aanpassingen ter overweging:

1. Laat de grondgebonden en biologische bedrijven buiten de korting.
2. Verhoog het fosfaatplafond niet voor zogenaamde export van fosfaat.
3. Kies het percentage van de korting zodanig dat we bij voorkeur al in de loop van 2017 binnen het fosfaatplafond komen.
4. Maak fosfaatrechten niet vrij verhandelbaar.

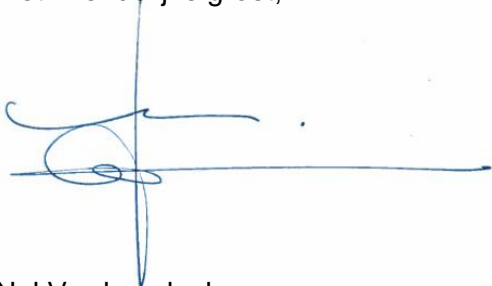
Vooraf dit laatste punt zal met name gezinsbedrijven in een ongunstige concurrentiepositie brengen ten opzichte van kapitaalcrachtige bedrijven.

Er is nog een punt waarvoor ik uw aandacht vraag. Het werken met fosfaatrechten veronderstelt dat een fosfaatrecht een economisch recht is wat waarde heeft. Door nu voor het aanwezige melkvee deze rechten in te stellen en vrij verhandelbaar te maken, gaat er in feite een bedrag van ongeveer 5 tot 7 miljard euro naar de melkveesector afhankelijk van de marktwaarde per recht per koe.

Wij geven u in overweging deze rechten op een dergelijke manier te vergeven dat de overheid te allen tijde gerechtigd is deze weer om niet in te trekken indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven. Anders wordt het je niet houden aan beloftes niet gecorrigeerd en bovendien financieel erg aantrekkelijk gemaakt. Dat alles op kosten van de belastingbetaler!

Tot slot achten wij het gezien de situatie bij de melkveehouderijbedrijven van het grootste belang dat er spoedig wordt nagedacht hoe de melkveehouderij van de toekomst er uit komt te zien. De overheid dient hierbij haar verantwoordelijkheid te nemen, de zelfsturing van de sector heeft voldoende bewezen niet te werken. Bij die melkveehouderij van de toekomst spelen niet alleen agrarische belangen een rol maar ook klimaat, biodiversiteit en volksgezondheid dienen bij die gedachtewisseling te worden betrokken. Doorgaan op de huidige weg levert geen vitale melkveehouderij op, zadelt ons op met nog grotere milieuproblemen, draagt niet bij aan de oplossing van het klimaatvraagstuk en is vernietigend voor grondgebonden en duurzame melkveehouderij.

Met vriendelijke groet,

Nol Verdaasdonk,
directeur Brabantse Milieufederatie